

Fremtiden er ikke forudbestemt

Ikke korrekturlæst

af Jason Ross (EIRNS) – 30. januar 2025

Mens over en milliard mennesker i verden fejrer nytårsaften med fester, familiesammenkomster og de bedste ønsker og håb for det nye år, tog USA's mulighed for at starte på en frisk et skridt fremad med senatshøringerne af Tulsi Gabbard og Kash Patel, der er nomineret til Trumps kabinet.

Kash Patel, der er nomineret til at lede FBI, har erklæret, at han vil undersøge og afslutte brugen af FBI til politiske formål og omdirigere indsatsen til at bekæmpe kriminalitet. »Jeg ville tage de 7.000 medarbejdere, der arbejder i den bygning, og sende dem rundt i hele USA for at jage forbrydere. Gå ud og vær betjente. I er betjente – gå ud og vær betjente,« sagde han i en podcast. Under høringen afværgede Patel spørgsmål og så ikke ud til at støde nogen af republikanerne, som, hvis de stemmer som et parti, vil sende hans nominering videre til hele Senatet.

Tulsi Gabbard, Trumps kandidat til posten som Director of National Intelligence, havde en omstridt høring med mange krav om, at hun skulle fordømme NSA-whistlebloweren Edward Snowden som forræder. Det var ikke nok for dem, at hun sagde, at han havde brudt loven, og at hun mente, at den rigtige fremgangsmåde ville have været at henvende sig til efterretningstjenesterne og generalinspektøren. Som i en kampsession insisterede de på, at hun skulle udtale ordet »forræder«. Hun gav sig ikke. Hendes egen personlige erfaring med at tjene i militæret i Irak, i en krig, der blev startet på baggrund af løgne, var en inspiration for hende til at handle for at reformere efterretningsprocessen.

LaRouche-organisationens rapport om »The Liars' Bureau « er uundværlig læsning for at forstå årsagen til spærreilden af angreb fra medier og regeringslag mod bekræftelsen af disse to personer. Selv om Tulsi Gabbard og Kash Patel vidner, er det Senatet, der bliver testet. Vil efterretningstjenesten – som bragte verden Irak-krigen, drabet på Gaddafi, de »moderate oprørere« i Syrien, uberettiget udspionering af millioner af amerikanere og »Russiagate«-svadaen mod Trump (herunder løgner om, at Hunter Bidens bærbare computer var russisk desinformation) – lykkes med at få Senatet til at nægte de nominerede deres plads i regeringen?

I mellemtiden foretager Trump forudsigelige handlinger, som er i modstrid med den store ros, han gav princippet om ytringsfrihed – han handler nemlig ud fra det, der er blevet kendt som »Palæstina-undtagelsen«. Han udstedte en bekendtgørelse for at »bekæmpe antisemitisme «, som indeholder en definition og eksempler på begrebet, der gør det muligt at anvende det på holdninger, der er anti-israelske snarere end anti-jødiske. Og han fulgte op med et faktaark, der beskriver hans planer om at deportere studerende, som deltog i det, han kaldte »pro-jihadistiske« protester. »Til alle de herboende udlændinge, som deltog i de pro-jihadistiske protester«, står der i faktaarket, «vi giver jer besked ... vi vil finde jer, og vi vil deportere jer. Jeg vil også hurtigt annullere studievisummet for alle Hamas-sympatisører på universitetscampusser...».

Vil alle dem, der fordømte censur af Bidens laptop på de sociale medier, forsvare retten til at ytre sig politisk og kritisk om Israel?

I Tyskland er partiet Alternative für Deutschland (AfD), der er blevet behandlet som en paria siden sin grundlæggelse, blevet en del af den lovgivende politik, da dets medlemmer leverede de nødvendige stemmer til at vedtage et lovforslag om migration, som CDU stod bag. Tidligere afviste andre partier at drage fordel af AfD's stemmer til deres politik og

insisterede stort set på slet ikke at beskæftige sig med det. AfD har fordoblet sine stemmeprocenter i løbet af de sidste tre år og spås i øjeblikket en andenplads ved parlamentsvalget den 23. februar. AfD's modstand mod en konflikt med Rusland og mandater for grøn energi, som er en del af dets platform, der også indeholder nogle ubehagelige elementer, har givet partiet øget støtte.

Men i sidste ende er det gennem et program for verdens udvikling under et paradigme, der afviser den unipolære herskermagt, som den angloamerikanske elite har søgt, at migrationsproblemer kan løses pålideligt som en del af en bredere bevægelse mod videnskabelig og teknologisk udvikling baseret på stigende energiforbrug og stigende kvalitet af denne energi og en kulturel renæssance baseret på det unikke kendetegn ved menneskelivet: evnen til at generere hypoteser, der overskrider sanserne, hypoteser om universelle principper, som gør det muligt for os at transformere vores forhold til naturen og til hinanden.

Foto: C-SPAN